NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13373

DEM ZEYDNS TABIK

Leah Kapilowitz Hofman

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

דעם יידנס

טאַביק פּושקע

פון

לאה קאפעלאוויטש־האפמאן —

פארלאג „יידישע שול"
מאנטרעאל
ה׳ תש״ו — 1946

„זיידע, ווייז דיין טאַביק־פּושקע,
איך וויל אויך אַ שמעק.״
„גיי, דו ביסט אַ שטיפער!״ זאָגט ער
און ער גייט אַוועק.

טראַכט איך: אַז דער זיידע ט׳שלאָפן,
קיינער וועט ניט זיין,
וועל איך אויף די שפּיצן פינגער
אין זיין שטוב אַריין;

אויסזוכן די פּושקע טאַביק
אין זיין לאַנגן ראָק,
אָנמעסטן די גרויסע ברילן,
אומגיין מיט זיין שטאָק.

טאַביק וועל איך קענען שמעקן,
וויפל נאָר איך וויל;
וועל איך אויסזען, ווי אַ זיידע...
אוי, אַ שיינע שפּיל!

שאַ, דער זיידע מוז שוין שלאָפן!
בין איך באַלד ביים טיר;
שפּאַן אַריין צו אים אין קאַמער. —
ס'הערט זיך ניט קיין ריר.

כאַפּ איך זיידעס ראָק פון בעטל,
זוך דעם טאַביק אויס,
נעם דעם שטעקן און די ברילן
און איך גיי אַרויס.

שטעל איך זיך אַנטקעגן שפּיגל
אין דעם זיידנס ראָק;
מיט די ברילן אויף די אויגן,
און מיין האַנט דעם שטאָק.

וויל איך עפענען די פּושקע,
קען איך ניט, ס'איז שווער;
רייס איך זי מיט אַלע כּוחות,
דריי זי הין און הער.

ביז עס רייסט זיך אויף דאָס דעקל
מיט אַ גרויסן פּראַל;
פליט אין נאָז און אין די אויגן
טאַביק — ביטער־גאַל!

„האַפּטשי! האַפּטשי! ווידע, ווידע!
ג'יבער, קום אַהער!
האַפּטשי! אוי, די אויגן, ווידע!
כ'וועל ניט טאָן דאָס מער!“

קומט דער ווידע שנעל צו לויפן:
„האַפּטשי! וואָס איז דאָס?“
„אוי, ס'איז ביטער אין די אויגן,
ביטער דאָ אין נאָז!“

„זעסט,“ זאָגט ער, „ווערסט נאַשן טאַביק
אַז דער ווידע שלאָפט?“
כ'ווייס, איך בין געווען אַ שלעכטער,
האָט מיך גאָט געשטראָפט...

פארלאג
יידישע שול
מאנטרעאל